pag. 804.

Laſe häälte — lakſub laaſi.
Kohe mu hääli kuulunesſa,
Hele hääli helkinesſa,
Lahe hääli laskunesſa,
Kumer hääli kukkuñesſa —
Sinnajo metſa murdunesſa
Ilma noorita meheta,
Terawita kirweita;
Sinna metſa murdunesſa,
Ladwad ütte laskunesſa.
Lõgi ſääl jooſi alta juuri;
Oja okſade wahelta,
Kalad kullatſed ſchena.
Nü tuleb mängien mäele,
Lusti lüüen lootſikusſe.
Weli, hella wellekene,
Ihu kirwes kirju warſi
Tapperil tee tera taſatſi;
Wea ſiis ſuoſt ſuure kuuſe,
Aru päälta kaſe arwa,
Mäe päälta männa juure —
Tü (tie) ſiis koda Koiwa pääle,
Sanna tee ſalatſi pääle,
Rehe tü rikaste läwele;
Sann tee ſaaja ſeiſatile,
Koda tü kosjul käwweile,
Rehe tü rikaste maſada,
Sääl tü ſõtſil küdu kirstu,
Küdu kirstu, weiñe wakka.
Laſe ei küla maſada,

Küla rahwas ramatagi,
Küla ei poiſi poolta unda. pag. 805.
Küdſub kinni panneenni,
Lakſub walla laskeenni.

№ 85.

Oli meil kolme ella wenna.
Üts küll kippus kilterisſa,
Teine wallus wanemisſa,
Kolmas küll kukkus kubijasſa.
Wõti ma wennal kõnelda,
Oma wennale oſata:
Kuri ſurm om kubijale,
Walus ſurm om wanemile,
Kibe ſurm om kilterile.
Kohe nii kurjaz koguwa,
Walla wanded wõi wajuwa?
Kiltri kepi otſa pääle,
Wanemile wammusſe (kuub) pääle,
Kubija kübara pääle —
Sinna nii kurja koguwa,
Walla wanded wajuda.

№ 86.

Alt me ſõidin Ainu linna,
Mööda Mündi mõiſijata,
Säält me keiſeri kiriku.
Kes meid nägi ſõitaweta!
Nägi üksi wõeras meeſi,
Tundameta, täädameta,
Ilma Anne arwameta,
Kadri kate mõistameta.